

LO CAMP DE TARRAGONA

PERIÓDICH CATALANISTA

Any 2.—Núm. 47.—Diumenge 23 de Juny de 1901.

LO QUE VOLÉM

«Volém la llengua catalana ab carácter oficial y que sian catalans tots los que desempenyen càrrechs pùblichs: volém Cortis catalanas, no sols per estatuir nostre dret y lleys civils, sino tot quant se refereixi á la organisió interior de nostra terra: volém què catalans sian los jueves y magistrats, y que dintre de Catalunya's fàlin en última instancia 'ls plets y causas: volém ser àrbitres de nostra administració, fixant ab entera llibertat las contribucions y impostos, y volém, en fi, la facultat de poder contribuir á la formació del exèrcit espanyol per medi de voluntaris ó diners, suprimint en absolut las quintas y llevas en massa y estableint que la reserva regional forosa preste serveix tan sols dintre Catalunya.» (Del manifest de la Unió Catalanista de 16 de Mars de 1897).

¡SÍA ENHORABONA!

Segons noves de Madrid, han sigut ja aprobadas per lo Congrés las actas dels diputats que duhen la representació dels districtes de aquest quarter de Catalunya batejat ab lo nom de la nostra ciutat. Nos en alegrém de debò, pero la major part de dits senyors que no caldrá que 's recordin més del nom de la comarca hont s'ha covat son nomenament, perquè miréu qu'ha d'èsser amohinós haver de pensar á cada projecte de llei que 's presenta si serà beneficiòs ó dolent per l'districte. No és molt més còmodo estar atent al recadet del cap-de-colla del partit y votar com convé á los interesses de la libertat ó bé als del orden, segons en quina colla 's forma?

Se comprèn y'l Gobern ho ha dit, qu'aquestes Corts han de dictaminar sobre munició de assumptes vitals pera la nostra terra; però, sense caldre citar noms que tothom té ben presents, no és manifest que 'ls senyors A., B. y C. diputats d'aquesta província, pollets de les llocas caciquistas, se veurán ben amohinats pera intervindre ab fruyt en la discussió d'un tractat de comers que pot ensorzar ó vitalizar nostra decadida industria ó agricultura, en la de una llei social, que pot pre vindre conflictes del socialism, pagès, y en mil altres; que 'ls senyors D., E. y F. á qui no 'ls faltan coneixements pera pendrehi part, los hi faltarà voluntat de disgustar á l'insigne quefe que 'ls hi permet darse tò y afavorir als amichs quan no á si mateixos, lo dia que la convergència pònta 'ser queic y 's interessos del districte estiguen devant per devant.

No surten d'hont haurian d'ixir los subjectes que en nom del districte van al Congrés. No surten de las classes socials, la gent de sa casa, los que regeixen bé son patrimoni ó sa industria, no dels qui tenen acreditat son tacte y son talent en lo govern de la societat municipal respectiva, no dels envellits en l'estudi dels problemes qu'interessan als pobles que tenen de representar, no sisquera dels qui á qualsevol estament que pertenesquin tenen ben demostrat son desinterès, sa honradesa y son esperit de justicia, garantia tot lo dit de que no abusaran de son càrrec en perjudici de sos enemics polítichs; y aixís com la llei absurdà que regeix pera la constitució de la Cambra baixa espanyola, en aras d'una democracia de dublè, no demàna que 's accedit pera ser legislador la capacitat qu'obliga á demostrar pera tonar la salut als animals, per exemple, lo concepte que del sistema polítich que 'ns explota té'l pays, predisposa á què solzament dues lleys de personas tingan lo camí obert pera arribar á la diputació de Corts.

Per això, com per tot, á casa nostra, que tots nos coneixem, no cal pas ferhi embuts: los actuals representants de la província de Tarragona al Congrés, exceptuantne algun, o són dels vius, o són dels infelissos inflats per la vanitat que pertanyen al nombre dels infinitis segons Salomó. Y com als uns l'afany de la caritat ben ordenada y als altres la duresa de clepsa no 'ls hi han de deixar pensar en afavorir en llurs legitims interessos als pobles qu'han fet servir d'escambell, val més que segueixin al peu de la lletra allò de que son diputados de la nación, afiliados al partido tal. Del districte que no se'n recordin, que 'ls pobles d'ell los pagaran prou bé en igual moneda.

Algún n'hi ha emperò, de districte y de diputat, que no poden pas mirarse mütuament ab aytal indiferència; perquè la preparació de las eleccions deixá rastres de fendas conmocions populars ó perque llur celebració coincidi ab una pluja de recompensas que ni la tornada dels invictes de certas illas..... Lo diputat ha de recordar sempre ab cohissor los cents vots que li costaren mils duros; y l'oble té de recordar ab goig la vinguda d'aquell senyor generós, que duya una cullita inesperada; pero un á l'altre tenen de despreciar per miserables.....

Y nosaltres los catalanistas, qu'un dia ó altre arreconarem á llurs quefers particulars á aytals subjectes y ensenyarem educació y moralitat á aytals pobles, ara com ara 'ns alegrém de que aquells segueixin llur glorirosa carrera política, de que 'ls hajen rehixit los baixos medis per alguns posats en joch y vaja, de que ja sian diputats per los districtes electorals de la província de Tarragona.

¡Sía enhorabona, senyors diputats!..... Y

creguèu que vos la donèm de bon grat, perquè estèm ben segurs de que vosaltres, ab los desarts peculiares de la gent política que 'ns desgoverna, 'ns havèu d'ajudar moltíssim en la pesada tasca de propagar los nostres ideals autonomistas, aqueüts ideals que han de depondre la conciencia del poble català, tornantlo altra vegada gran, lliure, respectat y digne de sa brillant historia.

COSAS D' ESPANYA

LA PESCA DE LA VACA Y 'L VOL RODÓ

Fará com un mes que vaig dedicar unas pocas quartillas á la pesca del bou, lamentant los abusos que impunemente se cometan y denunciando las injusticias que fan los qui tenen com primera obligació lo vetllar per la justicia de la mateixa cosa.

Aquell dia tractava d'una pesca legal y lícita, encara que no necessaria en la pesca de las mares; puig, sens la pesca del bou, hi hauria mil medis, com son los palangrins, xarxes, nans, etz., ab quins se pot agafar lo peix encara que siga ab cent brassas de fons, lo maximum de fondaría ahont acostuman á remolar las parellas.

Al referirme á la pesca del bou, he dit legal y lícita, entenen sempre no passar de mitjany y ab la deguda malla.

Respecte al temps de pescar, és lo Gobern o la Comandancia qui deu donar lleys terminants y rigurosisimas, qu'ls pescadors cumpliran al peu de la lletra y ab tota escrupulositat, conforme poi assegurar qui bé 'ls coneix.

Los pescadors, que no tenen més que cor, no són qui pera cometer un desacato, ni fer una burla de las disposicions de la Superioritat.

A forsa d'anar de cara dins l'immensitat del mar, ahont se respira l'aire pur y l'oreig deixant caure las cadenciosas armonías demunt la bellugadissa de las ayguas somogudas per lo trangulet va ritmant una alabansa á Déu, han fugit del tot del soroll de la terra, ahont bullent ruhentas las passions, ahont las virtuts se corsecan, ahont s'encén més y més l'orgull, y l'desacato á la autoritat s'ha fet de moda y sa burla una vanitat tonta y aborreible.

Per aytal motiu ensems de la desgracia ó desventatja de tindre la naturalesa desenrollada, més per l'instint y per l'ignorancia que per lo que se'n diu *educació social*, tenen la gran, la grandíssima ventatja de conservar un gran temor á tota autoritat divina y humana y dins son cor hi n'ha un gran fons de religió que val més, molt més que totas aqueixas formas d'eduar á l'home, regonegudas com á tales per la societat moderna. No 's diga mai que 'ls pescadors de nostres costas son ingobernables; qui tal diga si és lo seu Superior, voldrà justificar las injusticias ab un pretext sobrat de tonto y fals, y si són sos iguals ó inferiors, qui tal digan, ja m'atreves a afirmar que no 'ls coneixen ni un pèl. Qui 'ns hem fet ingobernables, som los de la terra á forsa de demanar llibertat pera fer de Déu un fantasma, dels Gobrns una joguina, de las lleys un vano, y de las forças militars, caballs de cartró.

Respecte la malla dels arts, forzosamente se'vehen obligats á desistir de portarlos cegos, com també molts vegadas posaríi las bolas, pera evitar las carregadas que 'ls poden portar grans perjudicis y terribles treballadas.

Això no obstant, convé fer present qu'enca portin la malla deguda, dels peixos qu'entren dintre 'l sac, no 'n surt cap de viu per més que passin per la malla; puig, essent tan tendres com són, la velocitat que porta l'art per un cantó, la presió ó corrent de l'ayga, la brutícia y lo rascar entre las mallas, per l'altre, fan que surtin trosejats y forzosamente dèuen morir. Baix aquest punt de vista, la pesca del bou deuria ésser sempre prohibida.

Pera quedar convenuts de lo que 's vé dient, cal considerar los cavalls de forsa desenrollats per una parella remolcant en popa ab lo mitj y ab un ventitjol que Déu n'hi dore, ab disset malles a l'ayga y portant una velocitat més que regular. Segurament al fons del mar s'hi aixeca una terbulina de fanch y arena que dèu esparver; terbulina, que dèu ésser un simulacre d'aqueixos tiros de cavalls francesos que corrent patejan la pols d'una carretera en temps de llarga secada. A

més, la corrent de l'ayga, apretant lo fons del sach com pesadíssima columna, tan pesada com ho demosta clarament una carregada de fanch y arena y de sobre 'l sach se torna una forta roca.

Quedem, doncis, que la pesca del bou durant sis mesos, d'Octubre á Mars, abdós inclusius, y pescant á tres millas enfora, n'hi ha prou y massa y millor fóra sens ella. Allavors sens patir, sens grans gastos y sens exposar-se, s'agafaria 'l peix y 'ls pescadors se guanyarien la violeta repasodat y ab bon descans.

No obstant, posada y permesa la pesca del bou, la Comandancia y 'ls abos de mar respectius, dèuen vetllar continuament pera fer cumplir l'articlar fins l'última coma y toutes sens deixar una de las condicions del rol, sens mirar qui ha faltat, sens corrompre la justicia y aplicant tot lo pès y rigor de la llei als que per qualsevol motiu l'infringeixin.

¿Qu'ells no van á la mar y no saben las injusticias, ilicitudes y ilegalitats que cometan los pescadors? Deixemho anar. Jo 'ls diria que de lladrar no 'n saben perque no han estat may gossos. No hi ha cap cabo de mar, ni cap empleat de Comandancia tan curt de vista que no vegi si pescan á tres millas enfora.

Mes, posèm punt final á la pesca del bou y parlém de las dos pesqueras ilícites y ilegals baix tot concepte, en tot temps, ocasió y lloc. Són aquestas la pesca de la vaca y 'l vol rodó.

Poch coneiguda és la pesquera de la vaca per lo poch usada, y és poch usada per lo poch profit que, gracias á Déu, dóna, encara que si molt de perjudici.

Se pesca á la vaca en diferents llocs de nostres costas que no volém anomenar, puig, no poden deixar de sapiguer las nostres Comandancies, sens ésser culpable sa ignorancia.

No cal dirlo que la pesquera susdita és pesquera d'arrastre y 's pesca ab uns artets del vol rodó; per lo tant, més amples de boca que 'ls arts de bou, però cegos en extrèm, puig, no deixan passar ni l'ayga. Una barca sola, y en fons de la pesca del bou, pesca á la vaca.

Per lo lloc ahont se pesca, podríam dir que és la pesca del bou en temps vedat, doncis, quan lo bou és permès, no surt á compte la pesca de la vaca. Per l'armei, podríam dir qu'és lo vol rodó fonejat.

Si sols los companys de xarxes y arts fossin mos llegidors, no donaría cap sucada de ploma pera explicar aytal pesquera que 's realisa de la manera següent:

Boya á l'ayga, y á sò de brassos ó bé gràcias á l'oreig, allá v'amollant llibant fins que sembla bé segons lo fons que pescan; art a l'ayga en nom de Déu, amolla llibant fent lo vol rodó fins á trobar la boya y cama á proa, cama á popa, encréuhana la veia á la valenciiana, fent lo tercerol, lo del mitj ó bé 'l petit, segons lo vent que guanya y apreta; remolcan un xich ab la barca al través y, després d'un vol curtet tiran l'art á bordo á sò de brassos; puig la construcció de l'artet y la boca ample del sach no permeten estar ni un moment parat, perque 'l peix tornaria á marxar y la pèrdua fóra considerable y 'l treball inútil.

Això la cosa y l'assumpto, no han d'axecar lo crit de protesta la més franca, totas aquelles personas que tenen encara un xich d'honra y ayman de cor á la classe pescadora y no volen que 's perdi miserablement, ans al contrari, volen que vaja de cara al dia? Lo no regoneixer pèrdudas considerables, del tot considerables en semblant tolerància, és no tindre un dit de front, és no ésser persona; y si se regoneix, cal posar remey prompte y eficàs, remey radical, radicalíssim, si no volen ésser criminals los qui dèuen posarlo, y còmplis tots nosaltres, tots los demés.

Ho tornaré á repetir perque 's fiqui dins la mollera de tohom. Los pescadors se'n van á la miseria com un cavall a la posta. Lo crit de l'allerta!!! l'allerta!!! á las Comandancies y cabos de mar respectius. Urgeix vetllar sens fer cap bacanya en lo cumpliment de vostres devers; no 's diga després que 'l Espanya no 'n hi ha un pam de bò y de sà, puig la corrupció no convé qu'arribi fins allà ahont las onas nos besan los pèus.

Y prou per avuy. Seguirà, ajudant Déu, lo vol rodó, un altre dia.

ITSELEC.

Cercant la gloria

Ja ho havia llegit molts cops l'Emiliá que la gloria humana és com l'horitzó, que quan més s'hi acosta, més s'allunya, que no és rès més que fum que 's desfa per l'aire; prou ho sabia ell que no l'havia may de gosar la mentidera y desitjada gloria.

Mes ab tot y això l'Emiliá, tretze son tretze: sa afició á las Lletres, á las Bellas Arts, á tots los goigs de l'esperit.

—Si, això 't donará pà—li deyan uns.—Bé y què n'trevarás d'això d'escriure?—li deyan d'altres. Y aixís per l'istil la majoria sembla procurés ferli mimvar l'amor á tot lo gran pera abismarlo en l'eterna prosa de la vida, en l'indiferència estèril.

Però cá era batrer en ferro fret, que l'Emiliá entenia 'l mon á sa manera y sabia prou que la felicitat, relativa en ell, se la fà cada hú. Y ell procurá fersela ab tot y las contrarietats y va-y-vens contínuas.

Dirias qu'en lloc de violentas á las embestidas del mar de la vida, deixantse portar de son onatje, seguia son balanceig fins trobar la mar blava y suau.

Y jove com era, l'Emiliá també n'desitjava quelcom de lo qu'ell ja sabia falsa gloria; que si mertidera y tot, era tan encisera y temptadora!

¿Qu'estranyar donchs que l'Emiliá sentís l'anoransa de l'amorós petó de la Glòria y l'abrazada de la Fama?

Per això treballava l'Emiliá. Per això, sentat, los brassos apoyats en la taula, las quartillas devant seu, ab sa mà dreta nerviosa corrent pel paper, anava vestint, fixant-hi las idees.

Estava nerviós, febrencs; y no era estrany, que l'Emiliá era en lo suprem instant del intelectual de la qu'ell creya sa obra magna; un poema de temps *in mente* concebut, madurat y engrandid ab l'estudi, havia arribat l' hora de donarlo á llum pera ser fixat en lo paper y escampat més tart per l'art de Guttemberg.

Després quedà un xich abatut, efecte del cansanci, del esfors del *part*.

Mes si abatut, satisfet, goijós de vèure á son fill.

Lo llegí y rellegí son poema, ab l'amor ab que abrassa y petoneja la mare amorosa á son nou fill.

No li cabia dupte, no satisfentlo prou, lo trobava hermos á son poema ahont hi havia posat robusta l'*idea*, qu'havia ab afanys y estudis vestit ab decorosa *forma* pera que pogués alternar en la gran *societat literaria*.

Y satisfet, com ho està la mare de son nou fill, l'Emiliá s'sent satisfet de son nou poema.

Quan un té un gran dolor, sembla que si 'l comunica á un altre, á un amich de confiança, se'n descarregui bona part d'aquell pès fatigós. Quan un té un goig immens, sent necessitat de comunicar-lo á un altre; si aixís ho fa 'l goig aquell se li renova. Que l'dolor ab companyia mim va y'l goig ab companyia creix.

D'eix modo senti l'Emiliá tanta satisfacció de sa obra, fruyt de llarachs treballs y desvetllaments, que tingué necessitat, febre de compartir son goig ab son intim amich y mestre á qui llegí 'ls seus versos.

Son mestre escoltava atent, mentres l'Emiliá comensà a llegar las quartillas del seu cap-dol poema.

A l' acabar un dels cants, son mestre y amich en una explosió d'entusiasmé li digue:

—Noy: molt bé; tòcalà. Has encertat la nota justa; cap y cor agermanats, estudi, observació, inspiració enlayrada, han produhit ta obra sublim.

Y mentres ho deya, l'amich apretava fortament ab las seras la mà d'Emiliá.

Aquest ja no llegia, declamava entusiasmado l'últim cant de son poema, ahont hi havia condensat tot son saber, tota sa inspiració, tota sa ànima.

Los dos amichs abstrats per complir a quant los rodejava, ni's donaren compte del

fort vent que 'ls molestava y 'ls feya inconscientement cordarse l' americana y calarse l' sombrero.

De sopte, una ratxa de vent furiós arrenca de les nèrviosas mans d' Emilià las quartillas, que volant escampadas per l' ayre, semblavan un vol de coloms blanxs.

A l' una ratxa, seguí altre de més forta y 'l poema que tants afanys y suhors havia costat a Emilià, seguí sà i enllà escampat en quartillas la dansa macabra de la pols y fullas secas qu' empenyia arremolinant lo vent de Tardor.

L' Emilià prová cent cops de refer son poema, més no; no era ja aquell, no n' era més que una sòmbra, una feble guspira del foch ardent de sa primera inspiració.

Y aclaparat, sentí tot l' enervament del desengany tota l' esterilitat d' una impotència intel·lectual:

Alashoras més que may pensá com la majoria xorca dels positivistas.

Se tornà indiferent.

Y sentí un buyt, un tant-m' estim de tot, que li feu fastigosa l' existència.

El que sabia prou que la gloria no es més que sum que 's pert per l' ayre....

Mes no havia de durar, que l' Emilià tornà a escriure, passada aquella ratxa, gojós d' alçar la glòria que cercava.

Escrivia com una necessitat, com un passatemps que l' ajudava a fer bella l' existència, aspirant sempre a la glòria, malgrat prou safigües, que molts cops no es més que quartills que fa volar lo vent de l' indiferència o l' sum que 's pert per l' ayre.

LLUÍS BENAIGES.

Comentaris

Nuvolada

Ja haurán observat que quan una persona està, lo que vulgarment se'n diu de *pega*, no cal qu' esperi que 's confirmi mai cap noticia satisfactoria; però tractantse de les altres, de les dolentes, no n' erra ni mitja, totes se confirmen desgraciadament.

La pobre Espanya ja fa anys y més anys qu' està de desgracia degut a la corrupció política que tot ho ha malmetit; així és que sempre que s' ha sentit brunzir una mala nova, havem experimentat més aviat los efectes de la garrotada, que no hem vist la mà que 'ns ha mesurat les bastonades.

Ara mateix hi ha hagut un gran espant a Madrid, solzament perque un *mister* va preguntar en la Cambra anglesa si l' govern de lli estava disposat a enviar 40 mil homes a Gibraltar y à fer y à desfer en qüestió de fortificacions. A en Moller li va vindrer tan de nou, que ab llurs paraules demostrà que no li arriba la camisa al còs.

Després hem llegit telegramas més tranquil·litzadors y fins algun diari anglès ha dit que Mr. Gibson no va fer més que comprometre al seu govern, qui no desitja més que la bona amistat d' Espanya.

Me jugaria qualsevol cosa, que Mr. Gibson no ha parlat perque sí, sinó induxit per lo mateix govern anglès, y que tot aquest rebombori ha sigut un *ballon d' essai* pera veure l' efecte que aquí produuirian les intencions dels anglesos d' expansió territorial a costa d' Espanya.

Ja veurán vostès com no 's passará molt temps sense que l' mateix *mister* o un altre, torni a alarmar-se per l' estat indefens en que es troba Gibraltar. Tant y tant amohinarán a Mr. Chamberlain que aquest no tindrà més remey que proposar al nostre govern la compra d' una llença de terreno, pera fer callar als jingos anglesos; y com dona la casualitat que la major part de fincas del camp de Gibraltar les han adquirit los anglesos y no s' estan de comprar totes las que 'ls hi ofereixen, que no son pocas perque pagan bé, resultarà que de fet ja son amos de lo que tant de goig fa a Mr. Gibson.

Los anglesos fan com las llebres, que sempre dormen ab un ull obert, y creguin qu' en la qüestió que 'ns ocupa, ja fa anys que sembran lliures esterlinas, y que tenen pit avall quin o quins trossos de bescuit s' han de menjar, quan siga hora. Posém, donchs, la barba à remullar, que tan bon punt enllentixin lo del Transvaal, qu' està a las acabal·lles, nos afeytarán a pel y à repel, començant per las Canàries y acabant Déu sab per ahont.

Per ara y tant lo nostre govern ha tractat ja de l' assumptiu en Consell de ministres y se muestra muy reservado, segons diuen los telegramas. Malo!

Los cambis amunt y 'ls quarts avall

La Correspondencia troba qu' és molt grave la situació financiera d' Espanya y dirigintse als que manan los hi diu:

«No sabemos que pensarà el Gobierno. Si quiere que los frances suban, más vale que no piense nada. Si quiere que bajen le damos la solución pensada: que influen en el Banco para que este suba los descuentos. No hay otra salida.»

Una solució tan senzilla y que l' chico que l' ha escrita la dona ja *pensada* y fins gratis y tot, no ha merescut del Consell del Banc altra consideració que acordar no pujar los descomptes; y ha fet bé, puig pujantlos, un enter amunt o un enter avall los cambis haurien seguit lo mateix curs que segueixen ara, y que si Déu Nostre Senyor no hi posa un remey, puig la gent de Madrid ha perdut l' esma, qui sab ahont arribaran.

Lo problema dels cambis no es tan fàcil de resoldre com molts pensan, acudint a remeys que farian tant d' efecte com un pegat a un banch. Los cambis no son més qu' un efecte exterior d' una malaltia molt fonda y molt crònica: la falta de diners; però no ciner convencional com los bitllets del Banc, sinó diners efectius com es l' or, que pera ferne moneda lo primer que 's necessita es possedir dit preciós metall, y pera possedir-ho, encara que sigui en barrals, costa un bon xich més que fer una tirada de *Jovellanos* o *Queredos*; aquesta darrera classe de moneda s' fabrica ab molts pochs quartos: unas quantas balas de paper, més o menys d' estrassa, un o més clixés, tinta y premsa..... y d' aquells ingredients surt una borratxada de milions que 'ns produueixen l' ilusió d' ésser riquíssims, quan en realitat son uns mendigos.

No volém, pobres de nosaltres, donar cap consell ni senyalar cap solució com ho fan los apreciables *chicos* de la premsa madrilenya. Ells saben de tot y nosaltres lo únic que sabem es pagar las contribucions *directas* y *indirectas* que tenen a imposarnos; però així y tot, creyem qu' el problema dels cambis, com molts altres, se resolen, com los resultats un particular quan veu que las coses li van malament: posant ordre a la casa, gastant menys de lo que cobra, treballant molt pera que llurs hisendes produueixin tot lo que se'n pugui treure d' elles; y fentlo així, si al primer any li sobra un duro, al segon any ni sobran dèu y de mica en mica fà un reconet.

Es clar que si no té enteniment y en lloc d' arreglar las cosas per los procediments naturals, vol conduhir-les per los viaranyos de tréures un bony pera fersen dos, hipotecant avuy una casa y demà una hisenda.... al cap de pochs anys un bon herèu se'n vá a ca'n pistaus, més net de butxaca que la roba de bugada.

No 'ls hi sembla que la situació econòmica d' Espanya es com deixem dit darrerament? Y encara 'ns quedem curts, perque a Espanya ja no li queda per hipotecar, ni 'ls corcats móbils del pis.

Ara diguin si és gayre fàcil que 'ls cambis baixin.

Costums parlamentaries

Anèm progressant d' una manera tan ràpida, que si cap desgracia no 'ns detura, és fàcil que d' aquí poch temps, passem al devant de las nacions més.... desacreditadas.

Abans encara certas coses se feyan de *tapadillo* pera que no arribessin al públic; però avuy ja no's guardan las formes ni rès que se hi assemblí. Observin sinó lo que passa en això que 'n diuen lo *templo de les leyes*, desde fa alguns anys.

Ja durant la darrera plaga conservadora hi hagué 'ls seus ets y uts respectiu a la legalitat d' algunes votacions verificadas al Congrés, suposant los mal pensats que 's feyan això que en dihem túninadas; però en la elecció de president interí, hi va haver l' altre dia gran xibarri perque la cosa 's clarejà un xich massa, segons nos conta l' correspolson A. del Brusi.

Sembla que no havent obtingut Vega de Armijo, una votació massa com cal, van preguntar a Silvela si tindrà cap inconvenient en que l' allarguessin una mica, pera que lo ilustre Marqués no fes cap mal paper, y com ja poden pensar l' home del *sentido jurídico*, va dir que *bueno*. Però en Villaverde, que aquell dia devia estar de mala lluna, criticà l' fet y renyà de valent a 'n en Silvela dihentli: *hiciste mal; por estas y otras debilidades tuyas estamos como estamos*.

També al Senat volen fer passar bou per bestia grossa, però l' de Tetuán qu' és home d' *energia* y de punys, diu que no està per resguardos endossats ni per romansos, y que si hi ha senadors que no poden acreditar la renda, tal com prevé'l Reglament, que s' en vagin a freir espàrragos, que per lo vist dèu ésser una fregida poch sustanciosa.

Prou en Sàgasta s' esgargamellà ab allò de los *precedentes* que aquí serveix pera tot menys per cumplir la lley; lo Duchi diu que *nones* y que tretze son tretze. No hi ha qui l' tregui de aquí, y encara ab més motiu després de las *débilidades* d' en Silvela, puig vol demostrar a qui tot ho pot, que li sobra *enteresa*, precisaient lo que li falta al Florentino.

SEGON CERTAMEN LITERARI-MUSICAL

DE LA ASSOCIACIÓ REGIONALISTA

"L' Escut Emporitá" de La Bisbal

CARTELL

Lo dia 15 del vinent Agost a les 3 de la tarda y en el Teatre Principal d' aquesta vila tindrà lloc ditta festa poètica, en la qual hi se'n adjudicaràs los premis següents:

I. PREMI D' HONOR Y CORTESIA, oferiment de "L' Escut Emporitá". Aquest premi, consistente en una FLOR NATURAL, s' adjudicarà a l' autor de la millor poesia, sobre punt que 's deixa lliure al bon gust de l' autor. Seguint la bella costum d' antic establert, lo guanyador d' aquest premi deuria ferne present a la dama de sa elecció, la qual proclamada Reyna de la festa, desde son trono presidencial farà entrega dels premis restants als autors llorejats.

II. PREMI DEL M. I. AJUNTAMENT D' AQUESTA VILA: UN OBJECTE D' ART à la millor col·lecció de biografias de bisbalencs notables.

III. PREMI ofert per l' escriptor bisbalenc D. Artur Vinardell Roig en memòria de son fill maluguanyat August: UNA MEDALLA D' OR, ab lo nom de qui guanyador ne sia, à l' autor de la millor poesia en versos llures, en la qual se cante l' esdevenir d' una Catalunya pròspera y autònoma dintre de una Espanya gran y regenerada.

IV. PREMI DE L' EXM. SR. D. JOSEPH BONIFACI DE VILANOVA, VISCOMTE DE VILANOVA Y DE CABANYES: UN OBJECTE DE PLATA SÍMBOL DEL DRET, à la millor composició descriptiva, en vers o en prosa, sobre un fet històric d' influència notoria en l' Ampudá.

V. PREMI DE D. ALBERT CAMPS Y ARMET, de Monells: UN OBJECTE ARTÍSTIC à l' autor del més inspirat romans que canti las glòries de la marina catalana comandada per en Gálceran Marquet.

VI. PREMI DE D. BONAVENTURA SABATER, Diputat provincial: UN OBJECTE ARTÍSTIC à la composició poètica que ab més acert canti la Llibertat.

VII. PREMI DE D. JOSEPH AYMERICH Y ROURE, Diputat provincial: UN PREHUAT GERRO ARTÍSTIC à la millor poesia humorística.

VIII. PREMI DE D. BONAVENTURA CARRERAS, Diputat provincial: UN OBJECTE D' ART à la millor composició en prosa o en vers que descriga les bellesas d' algún punt de nostre Ampurdá.

IX. PREMI DE D. JOSEPH TORRAS Y SAMPOL, Advocat, Notari per oposició de Barcelona, soci honorari de "L' Escut Emporitá": UN OBJECTE ARTÍSTIC à la millor memoria sobre la introducció en lo Baix Ampurdá de la indústria tapera y estudio comparatiu de la importància que té en aquest y en los demés països.

X. PREMI DE DON JOAQUIM ALDRICH Y DE PAGÉS, Advocat, fabricant, soci fundador de "L' Escut Emporitá": UN OBJECTE D' ART à la millor memoria sobre la introducció en lo Baix Ampurdá de la industria tapera y estudio comparatiu de la importància que té en aquest y en los demés països.

XI. PREMI del soci MANEL FERRÁN: UNA ARTÍSTICA GUARDIOLA DE CERÀMICA BISBALENA, FORRADA DE BAYETA, al qui millor espliqui, en vers o en prosa, las diferents maneras per afeitar y remullar que 'ls barbers han vingut empleant desde la creació del mon fins a nostres dies.

XII. PREMI de "L' Escut Emporitá": UNA ÁNFORA DE CERÀMICA à la millor composició que sia una crida d' amor patri à la classe treballadora.

XIII. PREMI de la Junta Directiva de "L' Escut Emporitá": UN DIPLOMA DE MÉRIT à la més sentida CANÇÓ CATALANA de tirat popular per ser cantada ab acompañament de piano, calada en la lletra de la poetisa senyoreta Trinitat Aldrich y de Pagés.

XIV. PREMI de la Comissió de Foment de "L' Escut Emporitá": UN ESCUT DE CATALUNYA DE PLATA Y OR SOBRE PANNA DE SURO EN FORMA DE ARTÍSTIC TARJETER à la millor composició coral sobre lletra de D. Ramón Masferr. En igualtat de mèrit serà preferida la que tinga àires de sardana y vaja companyada ab instruments de plassa.

Totas las composicions deuràn dirigirse al senyor Secretari de "L' Escut Emporitá" abans del dia primer d' Agost prop-vinent. Cada composició irà acompanhada d' un plèch clos que continga l' nom de l' autor, y el sobre s' hi llegirà l' mateix títol y lema de la composició.

Forman lo JURAT CALIFICADOR: Mossen Jacinto Verdaguér; Pbre., President; D. Ramón N. Comas, Vis-president; D. Claudi Omar y Barrera y D. Joseph Bernat Durand, Vocals; y D. Ramón Masferr, Secretari.

La Bisbal y Juny de 1901.

La Bandera de la "UNIÓ CATALANISTA"

Tenen l' honor d' adherir-se al Manifest de donya Agnès Armengol de Badia y ensembs contribuir à la bandera de la "Unió Catalanista".

Suma anterior, 53'70 pessetas.

Leonor Ventura de Baró, 1.—Rosalia Moreira y Gay, 1.—Maria Prat y Rovira, 0'25.—Dolors Prat y Rovira, 0'25.—Carme Prat y Rius, 0'25.—Josephina Vinyas, 0'50.—Carme Vinyas, 0'50.—Maria Teresa Hernández y Rimbu, 1.—Soletat Hebrard de Ruiz Porta, 1.—Josephina Ventura, 0'50.—Neus Llorens, 0'25.—Rosa Poblet, 2.—Dolors Saugar y Roselló, 1.—Josephina Llagostera, 0'25.—Agneta Tuset, 0'50.—Carme Tuset, 0'50.—Rosa Filella de Ginesta, 1.—Una pagesa, 0'10.—M. S., 0'10.

Total, 65'65 pessetas.

Sants de la setmana

Diumenge, dia 23.—Ss. Joan y Feliu pbres, Agripina mr. y Ediltrudis v.—Dimarts, 24.—Abans de la Nativitat de Sant Joan Baptista, y Ss. Ciriach y Longinos fds.—Dimarts, 25.—Ss. Proper b., Guillerm ab., Adalbert y Febronia, Liucia y Grossia mrs.—Dimecres, 26.—Ss. Joan y Pau germs. y Pelegrí mrs., Vigili y Salvi bs. y Perseveranda vg.—Dijous, 27.—Ss. Rodolf, Ladislau v. y Zoilo mr.—Divendres, 28.—Ss. Lleó II p., Irene y Benigne bs. y Marcela mr.—Dissabte, 29.—Sants Pere y Pau apostols.

Quaranta horas: continuan a l' Iglesia del St. Hospital y l' 26 començaran a l' Iglesia de las Orfanitas.

Notas d' Art

Joseph Lluís Pellicer

Lo dia 15 d' aquest mes morí a Barcelona el celebradíssim dibuixant català en Joseph Lluís Pellicer, quin nom fa molt de temps que's pronuncia ab veritable respecte per tot lo mon artístich. Dedicat durant tota la seva vida al conreu de les arts gràfiques, ja de molt joventut se manifestà ab l' empena necessària per assolir lo lloc enlayradíssim qu' ha vingut ocupant gayre bé desde l' començament de la seva carrera.

Una vegada poseedor del títol de mestre de obras, quins estudis tingué de seguir impulsat per las exigències de la seva família que no vaya ab gayres bons ulls las seves aficions artísticas; malgrat los enteniments propòsits dels seus parents de ferne un *home de profit*, en Pellicer guardà l' títol en un recó de calaix y s' disposà a esmorsar las propias energies en realisar la seva dèria, aquell somni dauerat que venia acariciant d' ençà dels primers anys de sa infantesa.

Un cop donats los primers passos per la ruta qu' ell s' havia tr

sui ab més cuidado y respecte 'ls interessos dels seus administrats.

Si nostres càlculs sortissin equivocats y l'Ajuntament persistis en llurs tretz, 'l nostre setmanari, en aquesta com en totes las qüestions d'interès general, estarà obertament al costat dels propietaris pera defensar son dret fins ahont sia convenient.

Y consti que això no ho dihem pera afalar a ningú y no ho diriam si vegessim que 'l municipi no s' preocupa més que del bé dels tarragonins; mes com desgraciadament no és això y tot està subjecte á la malehida política, nosaltres, que de polítichs no n' tenim rès, podrèm parlar ab completa llibertat y posar las cosas en son lloc sense consideracions de cap classe y á ningú.

Al pendre possessió del càrrec d' Alcalde 'l Sr. Malé, va tindre bon cuidado de fer sapiro per medi de sos amichs, que un dels seus primers actes seria fer treurer del creuher de nostra Catedral l' ominós banch dels regidors.

Sens dubte que ab aytal promesa deuria volgut captarse la benvolenta dels catalanistas, y veient qu' aquests no s' convencen tan fàcilment y qu' estan disposats á dirli las veritats, no s' en ha recordat més de semblant cosa.

Si ho tenia de fer pera complairens y guanyarre nostras simpatias, no ho fass; ara si ab alguna cosa estima la dignitat de l'Ajuntament y de la població, no permeti pas que 'l tal banch hi sigui á la Catedral un dia més.

Poch dirèm avuy de la qüestió dels consums fins que s' hagin aclarit certas actituts qual finalitat se presta á moltes interpretacions. Lo que si farèm è aconsellar als Gremis la major unió y energia pera salvar la seva obra y impossibilitar que vingui un'altra arrendataria més o menys disfressada ó, lo que seria encara pitjor, que se n' encarregués l'Ajuntament, puig d' abduas maneras los interessos de Tarragona ne surtirian perjudicats.

En la reunió general darrerament efectuada per la Secció Humorística-Artística-Excursionista «Los Felius», del «Centre Català» d'aquesta, quedà nomenada la Comissió executiva de tan popular festa, haventse convingut per los seccionistes allí reunits, obrir un Concurs de treballs per l'ornament del Saló Teatre, donantse 'l plazo de quinze días, comensant pel 15 del mes que som fins al 30, quin días s'examinaran detingudament tots los treballs rebuts, dels que 'l bon criteri de la dita Comissió, deurà acceptarne 'l que millors condicions reporti d' ingenio, senzilles y gust.

Es aquesta idea ben lloable y mereixerá l' aplaudiment de tota persona culta, puig que ab aquest senzill intent, se vivifica bona cosa i espiri i tistien de tots dels joves d' aquest «Centre» que sabém tenen condicions per fer obras d' aquesta talla y fins de més enlayradas.

Molt nos plaurà, donchs, que 'ls entussiastas «Felius» treballin de ferm y fassin una magestuosa obra d' art que prou qualitats tinen pera ferla.

Per nostra part ja 'ls felicitem per son bon projecte.

Ahir á las nou del matí, va morir lo degà dels farmacèutichs d' aquesta ciutat, nostre benvolgut amich Dr. D. Tomás Cuchi y Dexeus.

Lo Dr. Cuchi, persona de gran saber y rengoneda ilustració, durant una llarga tongada d'anys havia honrat ab llurs treballs científichs lo nom de Tarragona, ahont era de tothom estimat y respectat.

Al desitjar als seus fills y demés familia la resignació necessaria en aquests casos, los hi fem present la part que com á bons amichs y tarragonins prènem en la desgracia que 'ls atgeix.

La companyia gimnàstica que vé actuant á la Plassa de Toros, donarà aquesta tarde una funció extraordinaria pera la qual ha combinat un escullit y variat programa.

Tant interessant com de costum és lo sumari del número 16 de *La Ilustració Llevantina* corresponent al 16 del actual mes. Entre los gravats d' actualitat hi figuren una sèrie de fotografías de l' Assamblea de Tarrasa, que donan una completa idea de la grandiosa festa catalana y una photographia del quadro de Lo Sagrat Cor, de A. Utrillo.

Es un número interessant que fa honor á la empresa de *La Ilustració Llevantina* que tant s' esforça en mereixer lo favor del públich.

S' acosta la temporada de banys y per lo mateix nos permetem recomendar á l'Ajuntament ordeni l' arreglo dels camins que conduxeixen a les platjas del Miracle, Rabassada y Sabinosa, que tan concorreguts són en los mesos d'estiu.

Hi ha alguna preocupació de que la terrible enfermetat del bestiar, la glosopèda, que tants estragos està fent en alguns pobles veïns á Tarragona, s' extengui y ataquí als remats de cabras de nostre terme municipal. Tota vigilància serà poca pera evitar la propagació, fentse necessari que 'ls menescals no deixin de visitar aquest perill.

Altra enfermetat del bestiar terriblement dolenta, tenia's por que s' hagués presentat á

la província, mes sembla que la visita feta á Santa Coloma de Queralt per l' inspector veterinari, ha donat per resultat que no és la peste bovina l' enfermetat que pateix lo bestiar en aquella comarca.

Fins á Santa Tecla podrán los propietaris de fincas urbanas fer obras en las fatxadas dels edificis sens pago d' arbitres municipals.

Aquests arbitres no deurián satisferse may que s' tractés d' hermosejar la població; mes ja que per desgracia s' exigeixen, trobèm encertat que s' concedeixi tots los anys un plazo en que no calguí pagarlos.

De la Revista *L'Art del pagès* copiem lo següent solt ab quin esperit estem conformes:

«Lo govern de la República Argentina acaba de donar una prova més de son bon sentit y amor á la agricultura.

Lo decret que més avall publicarem, si en aquest país las lleyes no fossin generalment lletra morta, seria de grandíssims beneficis pera la agricultura patria.

Dijó així lo decret á que 'ns referim:

Article primer. Queda absolutament prohibida en totes las estacions de l' any la venda y consum en los hotels, restaurants, fondas, casas de menjador y altres llocs, dintre del municipi de Buenos-Aires, de tota classe d' autells morts.

Article segon. Los infractors á aqueixa disposició sufriran una multa de 100 pesos moneda nacional.

Article tercer. Los que adquieren ó compren las especies de que s' tracta en l' article primer ó las consumin, contravenint á lo que en ell s' estableix, seran castigats ab una multa de 50 pesos moneda nacional.»

La Unió Catalanista ha tingut l' atenció de convidarnos á la festa inaugural del Centre Catalanista de Mataró que s' celebrarà avuy, y á igual acte de l' Agrupació Catalanista de Rubí que tindrà lloc demà.

També hem rebut invitacions d' abduas entitats germanas, sentint que no 'ns sigui possible assistir personalment á dits actes, als que de cor nos adherim.

S' ha publicat lo número 11, any segon de la bonica revista *Patria* ab lo següent sumari:

Llegint á Walt Wentman, per Valeri Serra y Boldú.—Réfem, per Joan Poblet.—Commemoració del 28 Juny de 1811, per la Redacció, Adolf Alegret, Victor Balaguer, Xavier de Salas y Un Tarragoní.—Sempre viva, per Albert Bonet.—A la ciutat de Lleida, per Mossen Jordi.—Notas y impressions d' excursió, per Lluís Benages.—Crònica.—Gravats: Teodor Reding.—Entrada dels francesos á Tarragona.

Si és que pensa ferse alguna cosa pera que las festes de Sant Magí ó Santa Tecla revestixin l' importància necessària per atrauar concurrencia de forasters á Tarragona, ja és hora de que l' Ajuntament y demés entitats interessades comensin á treballar de ferm.

Lo temps passa y aquí generalment no 'ns recordem de festas fins que las tenim á demunt. Llavors tot son pressas y las cosas fetas de pressa resultan sempre caras y dolentes.

Tinguin present lo de l' any passat en que fins ab uns poch artístichs cartells tingüen de carregarse—tot costant á preu de bons—per falta material de temps pera trobarne d' altres que s' poguessin tenir lo dia que 's necessitaven.

A conseqüència de las plujas de l' anterior setmana, tota la passada hem disfrutat d' una temperatura bastant fresca. Segons llegim en variis confreres en molts punts de Catalunya hi ha pedregat, comprometent las collitas.

En lo camp de Tarragona no sabem que en cap poble hagin tingut aquesta dissost, fentse la recullida de la collita de cereals ab bonas condicions y ab gran content dels agricultors per lo bona y abundant que resulta.

Demanem á qui correspongui que procurin evitarse espectacles com los que s' donaren lo diumenge passat á la Plassa de Toros.

De cap de las maneras pot permètters que toregi gent que en sa vida se las ha vist de més frescas, puig ab molta facilitat poden ocurrir desgracias. Ademés si 'ls toros son sempre barbes, ho es molt més lo que va ferse 'l diumenge, puig segons nostres notícies, vista l'impossibilitat de desferse la improvisada cuadrilla del badell, lo públich va baixar al ruedo acabant ab lo pobre animal, ab l' ensenyament propri d' una multitut exaltada.

Pera evitar espectacles semblants que sols serveixen pera desentrottillar los més instints del poble, és per lo que demanem á l'autoritat que no 's consentin.

Las professons del Jubileu que tingueren lloc lo diumenge, dilluns y dimars passats, se vegueren concorregudes sens que cap incident vingués á perturbar l' ordre. Ho celebrem.

Des de dijous passat ha comensat á tocar á la Rambla de St. Joan una de las músicas militars de nou a onze de la nit. Nos sembla molt bé, puig en realitat cal tenir en compte que si volèm que 'ls forasters prenguin afició á venir

Elixir á la Ingluvina GIOL

Es lo millor remey pera la prompte y segura curació de totes las malalties del

VENTRELL

per cròniques que sian, regularisant son funcionament y reforsant los debilitats.

De venta en totes las Farmacias y en casa son autor, **Passeig de Gracia, 4, Barcelona.**

LA JOYA DEL CENTRE

ESTABLIMENT DE BEGUDAS

DE

JOSEPH RIOLA

22, RAMBLA DE SANT JOAN, 22
Se despatxan tota classe de vins y licors de les més acreditades marcas á preus molt econòmichs.

Se serveix á domicili.

VI NEGRE PUR DE RAHIM

Del terme de Tarragona, procedent del Más de'n Gariot, á 25 cénts. litre.
De venda á 'ls sellers: Carrer de Sant Domingo (Llimoners) 14 y Sant Llorenç, 18.

DEMANEU LOS SEGADORS

exquisit licor popular de Catalunya.—SOLER Y MAS.—Vilafranca del Panadés.

SABATERIA

DE

TERESA SALAS

MAJOR, 8 (Cantona al carrer de Caballers)
Gran assortit de calsat negre y de color. Preus baratissims.

Especialitat en los calsets á mida.

CONFITERIA

DE

Joan Serra

23, COMTE DE RIUS, 23
En aquest antic y acreditad establiment hi trobaran un gran assortit de dolços exquisits y vins y licors del país y extranger de totes classes y preus. Serveys complets pera casament's y bateigs.

COLONIALS

DE

AGUSTÍ LLITERAS

Major, 3 y Nao, 2.—TABRAGONA
Materias puras y perfecta elaboració produxeixen los millors articles com son los que ofereix aquesta casa á sos nombrosos parroquians.

Serveries complerts pera casament's y bateigs.

SERVEY REGULAR Y SETMANAL ENTRE

Tarragona, Valencia y Cullera
Sortirà d' aquest port tots los dimecres lo vapor espanyol **JUCAR**.

Consignataris: Sres. V. y Nebot de P. Ferrer Mary.

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Aguilas, Malaga, Cadiz, Villagarcia, Corunya, Puebla, Marin, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander y Bilbao, sortirà lo 27 del corrent lo vapor **GIJÓN** capitá D. Germán Gancedo, admeten càrrega y passatgers. Lo despatxan los agents Srs. *Fills de Benigno Lopez*.

Pera Valencia, Alacant, Málaga, Cádiz y tots los ports de Galicia y d' Asturias, sortirà d' aquest port lo dia 27 del corrent lo vapor **ANTONIO ROCA** capitá don Rodrigo G. Bustamante admeten càrrega pera dits ports.

Son agent: D. Joseph M. Ricomá.

Ibarra y C. de Sevilla

Linia regular de grans vapors

Pera Valencia, Alacant, Cartagena, Málaga, Sevilla, Cádiz, Huelva, Vigo, Marin, Villagarcia, Corunya, Ferrol, Rivadeo, Gijón, Santander, Bilbao, Pasages, San Sebastiá, Bayonne, Bordeaux, Nantes, Dun-Kerque, Havre y Paris.

Sortirà d' aquest port lo dia 27 del corrent lo vapor **CABO TRAFALGAR** son capitá D. J. Lersundi, admeten càrrega y passatgers pera's citats ports.

Lo despatxa son consignatari D. Marian Peres.

Companyia Valenciana de Navegació

Linia regular de grans vapors

ENTRE
Espanya y las costas de França y Italia

Vapors de la Companyia

Sagunto, Jativa, Alcira, Grao, Martos y Denia

Sortidas fixes y setmanals del port de Tarragona pera **Marsella y Génova** directament les dimarts de cada setmana.

Pera Niza, Porto Marzio, Oneglia y Liora los dimarts de cada quinzena.

Pera Valencia, Alacant, Almeria y Málaga los dijous de cada setmana.

Directament pera **Cette** sortidas setmanals tota època del any.

S' admets passatges y càrrega á nolis reduits.

S' admets càrrega ab nolis seguit y coneixement directe pera New-York, Nàpols, Bari, Siracusa, Messina, Catania, Palermo, Cagliari, Venecia, Malta, Triest, Fiume, Odessa, Braila, Galatz, Alexandria, Port-Said, Suez, Aden, Bombay, Singapore, Hong-Kong, ab trasbord a Génova.

Agent: D. Antoni Mas y March

Plaça d' Olisaga, 1, Tarragona, Teléfono num. 34

EXCELCER

En Llanas ven uns paraguas de semi-seda y cutó, de color inalterable y teixit tantíssim bò, que resisteix tota proba al devall d' un canal.

Ademés, també té uns vanos ab uns pintats tan rebòns, que ni Rafael ni Murillo los podrian fer millor, aproposit per regalos; causan gran admiració.

Serveys de la Companyia Trasatlàntica de Barcelona

Línies de Cuba y Méjich.—SERVEY DEL NORT.—Lo dia 16 de Juny sortirà de Bilbao, l'19 de Santander y l'20 de Coruña, lo vapor

Alfonso XII

directament pera Habana y Veracruz. Admet passatje y càrrega pera litorals de Cuba y pera Costafirmé y Pacífich, ab trasbord á Habana al vapor de la línia de Venezuela-Colombia, y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, també ab trasbord á Habana.

SERVEY DEL MEDITERRANI.—Lo dia 25 de Juny sortirà de Barcelona, l'27 de Málaga y l'30 de Cádiz, lo vapor

Buenos Aires

directament pera Nova York, Habana y Veracruz. Combinacions pera distints punts dels Estats Units y litorals de Cuba. També s'admet passatje y carga pera Puerto Plata, ab trasbord á Habana.

Línies de Venezuela-Colombia.—Lo dia 11 de Juny sortirà de Barcelona, l'13 de Málaga y l'15 de Cádiz, lo vapor

Cataluña

directament pera Las Palmas, Santa Cruz de Tenerife, Santa Cruz de Palma, Puerto Rico, Habana, Puerto Limón, Colón, Sabanilla, Puerto Cabello y La Guaya, admetent passatje y càrrega pera Veracruz ab trasbord á Habana. Combina pel ferro-carril de Panamá ab les companyias de navegació del Pacífich pera qualquers ports admes passatje y càrrega ab billets y coneixements directes. Combinació pera l'litoral de Cuba y Puerto Rico. S'admet passatje y càrrega pera Puerto Plata ab trasbord á Puerto Rico y pera Santo Domingo y San Pedro de Macoris, ab trasbord á Habana.

Línies de Filipinas.—Lo dia 22 de Juny sortirà de Barcelona, havent fet les escalas intermijas, lo vapor

Alicante

directament pera Port-Said, Suez, Aden, Colombo, Singapore y Manila, servint per trasbord los ports de la costa oriental de Africa, de la India, Java, Sumatra, China, Japó y Australia.

Línies de Buenos Aires.—Lo dia 3 de Juny sortirà de Barcelona, l'5 de Málaga y l'7 de Cádiz lo vapor

León XIII

directament pera Santa Cruz de Tenerife, Montevideo y Buenos Aires. Admet passatje y carga pera Rio Janeiro, Santos, Punta Arenas (Chile), Coronel y Valparaiso, ab trasbord á Cádiz al vapor de la Línia del Brasil.

Línies del Brasil.—Lo dia 2 de Juny sortirà de Vigo y l'8 de Cádiz lo vapor

San Ignacio

directament pera Las Palmas, Rio Janeiro, Santos, Montevideo, Buenos Aires, admetent passatje y càrrega pera Punta Arenas, Coronel y Valparaiso, ab trasbord á Montevideo, y passatje pera Montevideo y Buenos Aires, ab facultat de trasbordar á Cádiz al vapor que fa l'servey directe á ditas Repùblicas.

Línies de Canarias.—Lo dia 17 de Juny sortirà de Barcelona, l'18 de Valencia, l'19 d' Alacant, lo 20 de Málaga y l'22 de Cádiz, lo vapor

M. L. Villaverde

directament pera Casablanca, Mazagán, Las Palmas y Santa Cruz de Tenerife, retornant per Cádiz, Alacant, Valencia y Barcelona.

Línies de Tanger.—Sortidas de Cádiz: dilluns, dimecres y divendres.

Sortidas de Tanger: dimars, dijous y dissabtes.

Pera més informes dirigir-se a son agent D. Emili Borrás.

Droguería Plana

Antiga casa Figueras

REAL 6, cantonada Rebolledo 20

En aquesta casa trobarà la industria, la agricultura y las arts, un complert surtit de drogas, sulfat y primeras materias pera abonos ab riquesa garantida y de importació directa.

PREUS LIMITATS VERITAT

Sofre FLORESTILLA de la millor marca
TARRAGONA

Farmacia Plana

al costat de la antiga

CASA FIGUERAS

REAL, 6.—TARRAGONA

Provista de medicaments moderns adquirits d'origen. Complert assortit de medicació pera curas antisèpticas. Especialitats nacionals y extrangeras.

Aygas minero-medicinals

TARRAGONA

Y 'L MÉS ECONÓMICH

Desconfíin de las imitaciones

Pera la venda y conservació dels mecheros dirigir-se al representant
MARIAN CLANXET, CARRER DE LA UNIÓ, 14, TARRAGONA

TO THOM FOTÓGRAF

À LA CASA DE DROGAS Y PRODUCTES QUÍMICHS

SEBASTIA CARDONA

Trobarà els aficionats à la fotografia un assortit complet de cambrians, trespeus, cubetas, prempses, escorredoras, dispositius d'aua, esfumadors, calibres, fons de varis formes, cartolinas, paper citrat Lumière, paper bromurat Ilford.

Dispositiu del paper brillant Gelatina citrat de plata y àlbumina marca «fambaur».

Càmara instantànea. Llamp exprés 9 per 12 ab 12 clasis 70 pesetas.

Periscope-Delta disfrazme iris 9 per 12 ab 6 45

Express minimum 6 1/2 per 9 ab 6 100

6 1/2 per 9 ab 6 extra 12

9 per 12 70

9 per 18 110

de campanys

instantànea Periscope-Delta (Stereoscòpica)

Tinc lo gust de participar à ma nombrosa clientela, que he rebut les cambrians Stereoscòpicas (Delta-carrouche) ab propietat de poguer aplicar placas y pel·lícules. Premiada a l'exposició de París ab medalla d'or. Unica casa à Espanya que s'troben en venda.

REVELADOR CARDONA

Unich en sa classe per ser lo més ràpit, no s'altera ni taca
PREUS SENS COMPETENCIA

SE DONAR INSTRUCCIONS.—LABORATORI À DISPOSICIÓ DELS CLIENTS

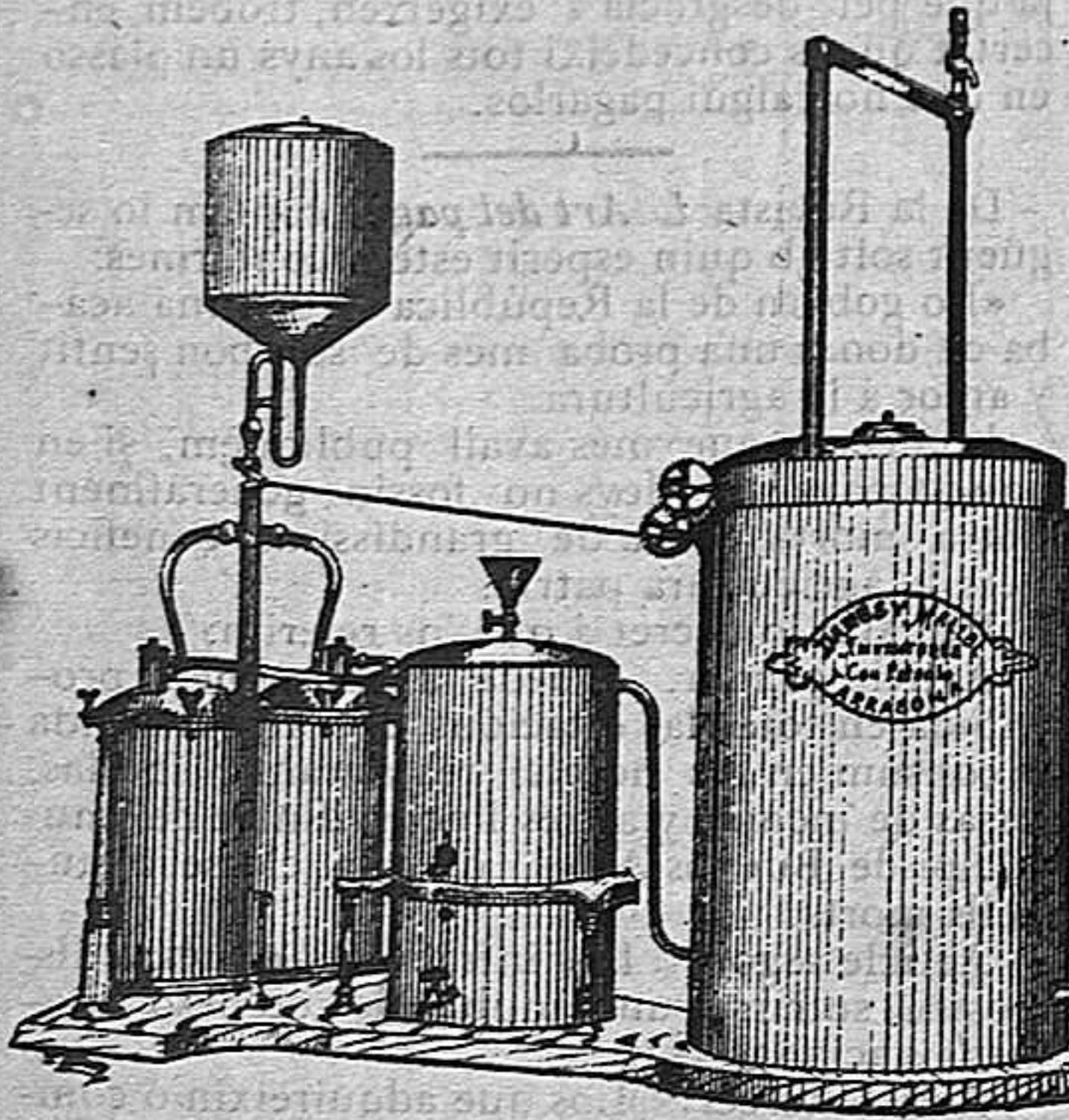
APODACA, 27, Y PLASSA D'OLÓZAGA, 9, TARRAGONA

LLEVAT SERRA

Superior á la Zarzaparrilla y á tots los depuratius conegeuts fins á la setxa, pera combatre y fer desapareixer los Forúnculos (Florones) y demés erupcions.

De venda: FARMACIA DEL CENTRO...—Tarragona

Dipòsit general: 9, PELAYO, 9.—BARCELONA

FÁBRICA

d' aparells productors de gás acetilé, al patent d' invenció per 20 anys, de

Danús y Mallol

TALLERS:

Arbós, 9

DESPLA:

Comte de Rius, 11

TARRAGONA

Perfecció, economia y limpresa en lo gás

S' ENVIAN CATALECS GRATIS Á QUI 'LS DEMAN

CERVERSERIA MODERNA (A CA 'L BOYRA)

DIPOSIT DE GEL

Vins de totas classes. Refrescos y licors. Servei à domicili. Ressopons tots los días á preus molt acomodo.

Unich representant de la cervesa Moritz. Rambla de Sant Joan, 72. cantonada al carrer de Fortuny.

Gran Saló de Perruqueria SABATER GERMAN

52, RAMBLA DE SAN JOAN, 52

Los propietaris d' aquest establecimiento tenen el gust de oferir al públic lo major esmero en tots los serveis. Especialitat en treballs de cabell per difícils y artístichs que sigan. Complert assortit de perruques y demés postissos pera teatre que s' lloguen á preus arreglats.

Fàbrica de Gel

DE
EMILI TURRO

SANT MIQUEL, 31, TARRAGONA

Se recomana pera la baratura dels preus y la promoció del servei à domicili.

Sastrería, Camisería y variis géneros

DE

J. GÜELL

Major. 39.—TARRAGONA.—Major. 39

Pera senyors: Alpacas, estams, gergas, vicuñas, llanillas, drils, camises blanques y de color.

Pera senyores: Alpacas, sedalines, vichys, mussolinás y pércales d' alta novetat.

Roba blanca, articles pera dols, llenços de fil y de cotó.

Mundos, parayguas y cotillas, tot á preus baratíssims.

Gangas: Se liquidan á preus molt baratos, trossos ó escrupulons de panyos, armurs de seda, llana y estampats.

TRAJOS Á LA MIDA

Major. 39.—TARRAGONA.—Major. 39

Quintana y Torres

Materias químicas y minerals pera abonos agrícols garantits pera la riquesa en principis fertilisants, assimilables en son mes més grau.

Guanos marca Elefant tan acreditats per si mateixos, propis pera tots los cultius.

Condicions ventajosas.

Carrer de Barcelona, 4.—TARRAGONA

COLONIALS Y QUEVIURES

DE

Joseph Cardona

Fruits colonials y conserves de totas classes. Vins, licors y xampany. Formaiges, mantegas, embutits, ceras, cafés, xocolatas, sures y pastas pera sopà, etc. Portalet, 1 y Plassa de la Font, 51.—Tarragona

RELLOTGERIA

DE

E. RIGAU

14, Baixada de Misericòrdia, 14

TARRAGONA

Gran assortit de rellotges de totas classes y preus. Taller de composturas.

BANYS MEDICINALS

AYGUAS DE MAR Y DOLSA

Pera les persones que sufren DOLOR REUMÀTICH ò INFILTRACIÓ, axis com herpetisme y erupcions, se preparan uns banys compostos, ESPECIALITAT DE LA CASA, que donan excelents resultats, conforme ho acrediten lo sens nombre de persones que tots los anys se curan.

Fa mes de 50 anys que està obert l'establiment, baix la direcció sempre de sos mateixos amos y propietaris SEÑYORS SANDÀ GERMAN, s'indiquen dits banys compostos, per la majoria dels senyors metges d'aquesta capital y de fora, lo qual creiem es garantia suficient pera les persones que tinguin a de dolencias.

BANYS DE RECREU EN BANYERAS ò PICAS DE MARBE.

Carrers de Mar, 30 y Lleó, 48.—TARRAGONA

GRAN MAGAZEM DE GALSAT LAS BALEARES

Rambla de S. Joan 50.—Tarragona

Fàbricas á Palma y Mahón.—Gèneros superiors y de durada.—Preu fixo.

Gabinet y Clínica Dental

DE

A. PONS ICART

SAN AGUSTI, NUM. 21, PIS SEGÓN, TARRAGONA

Tractament especial de les malalties de les dents y genives.

Extracció de dents, caixals y arrels sense dolor.

Especialitat en emplastes, empomadures y críscions.

Perfeccionament en la construcció de pessas y dentadures de totas classes.